

ARENДАРZ (8) sb m

Pierwsze a jasne, drugie pochylone; e jasne.

sg N arendârz (6). ◇ D arendârzowi (1). ◇ pl A arendârz(o)w (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Dzierżawca obiektów majątkowych, dochodów; manceps Calep, Cn; emphiteuta Calep; conductor, publicanus, redemptor Cn [arendarius Lac sr] (7) : Manceps – Czelnik, arendarz. Calep 633b, 361a; Imię leśne Arendarz nájmuąc, ma go vzywác ták coby nie řpuřtořzył SarnStat 1277, 1256, 1257, 1277.*

Szereg: »najemnik albo arendarz«: przerwczony A. dał temu nájemnikowi álbo Arendârzowi D. ifotné dźierżenie w przerwczoné dobrá C. SarnStat 1257.

2. *Kupiec monopolista; monopola Modrz [monopola, kupiec który wszelakie rzeczy zakupuje tak, iż wszyscy inszy muszą od niego kupować Mącz 230a] (1) : Iákíe pohámowanie Arendarzow? [quae monopolium coarctio] ModrzBaz 142.*

Synonimy: 1. celnik, dzierżawca, najemnik.

Cf ARENDATOR

AK